

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Dombi Sándor Zsoltügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Orosz Krisztina Ügyvédi Iroda által képviselt I. rendű alperes és a dr. Tuza Tamásügyvéd által képviselt II. rendű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. május 2-án kelt 10.G.40.412/2019/6. számú ítélete ellen az I. rendű és II. rendű alperesek által előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő perköltség összegét 500.000 (ötszázezer) forint + áfa összegre, a II. rendű alperesnek fizetendő perköltség összegét 500.000 (ötszázezer) forintra felemeli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű alperesnek 5.000 (ötezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból és 16.000 (tizenhatezer) forint fellebbezési illetékből, a II. rendű alperesnek 5.000 (ötezer) forint ügyvédi munkadíjból és 16.000 (tizenhatezer) forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### I n d o k o l á s

1.

A felperes a többször pontosított keresetében annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy megszerezte az ... Kft. 6.440.000 forint névértékű - az I. rendű alperes tulajdonában álló - üzletrészt, valamint az I. rendű alperes 2016. június 30-án kelt elállása hatálytalan. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy az alperesek között 2016. július 8-án az ... Kft. 6.440.000 forint névértékű üzletrészt megkötött adásvételi szerződés nem jött létre, vele szemben hatálytalan, illetőleg érvénytelen.

2.

Az I. rendű alperes kérte a kereset elutasítását vitatva annak jogalapját. A II. rendű alperes ellenkérelme szintén a kereset elutasítására irányult.

3.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I. rendű és a II. rendű alpereseknek személyenként 300.000 forint perköltséget.

3.1.

Az ítélet jogi indokolásában a perköltségre vonatkozó döntését azzal indokolta, hogy a pernyertes alperesek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 77. §-a és 78. §-ának (1)

bekezdése alapján a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint megállapított és a (6) bekezdés szerint mérsékelt ügyvédi munkadíjra tarthatnak igényt.

4.

Az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen az I. és II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

4.1.

Az I. rendű alperes fellebbezésében kérte a perköltségre vonatkozó rendelkezés részbeni megváltoztatását és az őt illető ügyvédi munkadíj 500.000 forint + áfa összegre való felemelését. Érvelése szerint a per tárgyának az értéke nem vitásan 10.000.000 forint, ezért ezen összeg figyelembevételével kell meghatározni az ügyvédi munkadíját az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján. Az elsőfokú bíróság a perköltség összegét az IM rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltakkal szemben indokolás nélkül csökkentette és azt nettó összegben állapította meg, annak ellenére, hogy jogi képviselője a per során többször is nyilatkozott arról, hogy áfa körbe tartozik. Kiemelte, hogy az eljárás 2016 augusztusában indult, melynek során a jogi képviselő 7 db, több oldalból álló részletes beadványt készített, továbbá valamennyi - összesen 10 - tárgyalási napon megjelent. Utalt arra is, hogy a jogi képviseleti munka olyan minőségű volt, hogy a beadványaiban foglaltakat néhol szó szerint vette át azt az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában. Mindezek alapján álláspontja szerint nem állnak fenn a munkadíj mérséklésének feltételei, melyből következően az IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján 500.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségre jogosult.

4.2.

A II. rendű alperes fellebbezésében szintén kérte a javára megítélt perköltség részbeni megváltoztatását és az ügyvédi munkadíj összegének 500.000 forintra történő felemelését. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság indokolás nélkül csökkentette a 10.000.000 forintos pertárgyértékű ügyben az IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint megállapítható 500.000 forint ügyvédi munkadíját. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 1/2004. (IV. 19.) számú határozatával elfogadott ajánlására, melynek IV. pontja szerint az IM rendeletről eltérő perköltség megállapítása esetén nem mellőzhető az indokolás. Kifejtette, hogy jogi képviselője az eljárás során összesen 6 db részletes előkészítő iratot nyújtott be, továbbá okirati bizonyítékokat is szolgáltatott a kereset alaptalanságának alátámasztására. A miskolci illetőségű jogi képviselő a tárgyalási napokon egy kivételével jelen volt, amely már önmagában nagyságrendileg 150.000 forintos útiköltséget jelentett. Mindezek alapján nem lett volna mérsékelhető a munkadíj, ezért az IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján 500.000 forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltségre jogosult.

5.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

6.

A fellebbezések tartalmára tekintettel az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett a keresetet elutasító rendelkezése a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján, ezért azt az ítéltábla nem érintette.

7.

A fellebbezések alaposak.

8.

Az adott esetben az ügyvédi díj megállapításának - az elsőfokú ítéletben is hivatkozott - jogszabály szerinti alapját jelentő pertárgyérték a felperes eredeti keresetében megjelölt követelés összege, azaz 10.000.000 forint. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában utalt arra, hogy a perköltség összegét az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg, míg annak mérsékléséről a (6) bekezdés alapján döntött.

Az IM rendelet 3. § (6) bekezdés első mondata szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A kiindulási alapot jelentő perérték alapján számított összeghez képest tehát valóban korrekciós tényező lehet a jogi képviselő ténylegesen kifejtett ügyvédi munkája. E körben figyelemmel kell lenni arra is, hogy milyen volt a kifejtett ügyvédi tevékenység idő- és munkaigényessége, színvonala. Az IM rendelet 3. § (6) bekezdés utolsó mondata azonban azt is kimondja, hogy a bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles. Az eljáró bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében ezen indokolási kötelezettségének nem tett eleget, mivel nem adta indokát a munkadíj lefelé történő korrekciójának. Tekintettel arra, hogy az ítélet ezen hiányossága a másodfokú eljárásban pótolható volt, ezért az ítéletnek a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésének nem volt indoka.

Az ítélet tábla a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a II. rendű alperesi jogi képviselő az I. rendű alperes képviselőt 2016 októberétől, míg a II. rendű alperesi jogi képviselő a II. rendű alperes képviselőt 2017. áprilisától látta el. Az elsőfokú eljárásban 10 érdemi tárgyalás került megtartásra, az I. rendű alperesi jogi képviselő valamennyi tárgyaláson jelen volt, míg a II. rendű jogi képviselő egy tárgyalás kivételével valamennyi tárgyaláson megjelent. Ezt meghaladóan a jogi képviselők az eljárásban több, terjedelmes méretű, szakszerű és célszerű beadványt is előterjesztettek. Mindezek alapján nem állapítható meg olyan körülmény, amely indokolná az alpereseket jogszabály szerint megillető ügyvédi munkadíjnak alacsonyabb összegben történő megállapítását. A jelentős és eredményes ügyvédi tevékenységre tekintettel az ítélet tábla álláspontja szerint az IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja szerint járó munkadíj nem tekinthető eltúlzottnak.

9.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezését a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a felperes által az alperesek részére személyenként fizetendő perköltség összegét a jogszabály szerint járó 500.000 forint ügyvédi munkadíj összegére felemelte azzal, hogy az I. rendű alperes részére a perköltséget áfával növelten köteles megfizetni.

10.

Az alperesek fellebbezése eredményes volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése folytán a felperes köteles megfizetni a jogi képviselőjükkel felmerült, a 200.000 forintos fellebbezési értékre is figyelemmel az IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján számított 5.000 forint - az I. rendű alperes esetén ezen összeg áfával növelt mértékű - ügyvédi munkadíjból és a lerótt fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

Budapest, 2020. március 24.

dr. Sándor Ottó s. k.  
a tanács elnöke

dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.

dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.

előadó bíró

bíró